

Hundarna vet vad som väntar. De tjuiter och trampar otåligt på stället. Så visslar haren förbi, luckan öppnas och det blir en explosiv urladdning. Från noll till sjuttio på tre steg. Härliga hund har varit på EM i hundkapplöpning.

FULL FART FRAMÅT. Haren är otroligt lockande och retfull, men kommer de bara ikapp den ska den få ...

TEXT HANS P A KARLSSON FOTO PATRIK BERGENSTAV

Världens snabbaste

Man kan undra vem som har roligast, hunden eller dess husse/matte. Att djuren älskar att springa är det ingen tvekan om, men även människorna visar en oerhörd entusiasm. De vandrar fram och tillbaka för sig själva, sneglar mot sina motståndare, värmer upp och peppar sina muskelpaket. Den som inte mött en riktig greyhound förut blir förvånad över hur kraftiga de är, som elitidrottsmän.

Ur högtalaren ljuder ”vi är på gång, vi är laddade, vi är tända” med Tomas Ledin. Gång på gång. Borås Greyhound Park är stor som en friidrottsanläggning. Varvet är cirka 400 meter med tre olika startburar beroende på vilken distans som ska springas. Målgången filmas av en speciell kamera som mäter hundradelar av en sekund. Underlaget är lätt fuktad sand som ger bra fäste utan att tassens sjunker ner.

Malin Månsson från Göteborgs Hund-

kapplöpningssklubb visar oss runt.

– Den vita trasan, haren, som dras runt av en motor fladdrar på ett jätteroligt sätt som gör att alla hundar blir tokiga. När de sen kommer ifatt den försöker en del slita i trasan medan andra blir mer förvånade. Hunden verkar tänka ”oj, nu dog den”, och struntar i den. Då är de nöjda, säger hon.

MALIN HAR VUXIT UPP med många jakthundar och gillar jakthundstypen, men är inte så intresserad av själva jakten. Hon letade länge efter sin egen ras. Hennes bild av greyhound var inte så positiv. Hon tyckte att de var lite skakiga och smala.

– Men en dag för mer än tio år sedan följde jag med en kompis som har greyhound på promenad. Det var en gnistrande vinterdag, med lössnö och solen sken. Jag hade varit utan hund drygt ett år när vi möttes vid Delsjön. Min kompis öppnade bakluckan och

ut kom tre hundar som bara drog i väg över fältet. Det var så häftigt, jag blev förtjust direkt.

HON FÖLJDE MED KOMPISEN när hon tävlade med sina hundar. Efter ett tag skaffade hon egna hundar och började tävla själv.

– Det jag gillar med den här sporten är att vi har roligt ihop, jag och hunden. Jag säger i princip aldrig nej utan är hela tiden positiv och hejar på och då behövs inget tjat, säger hon.

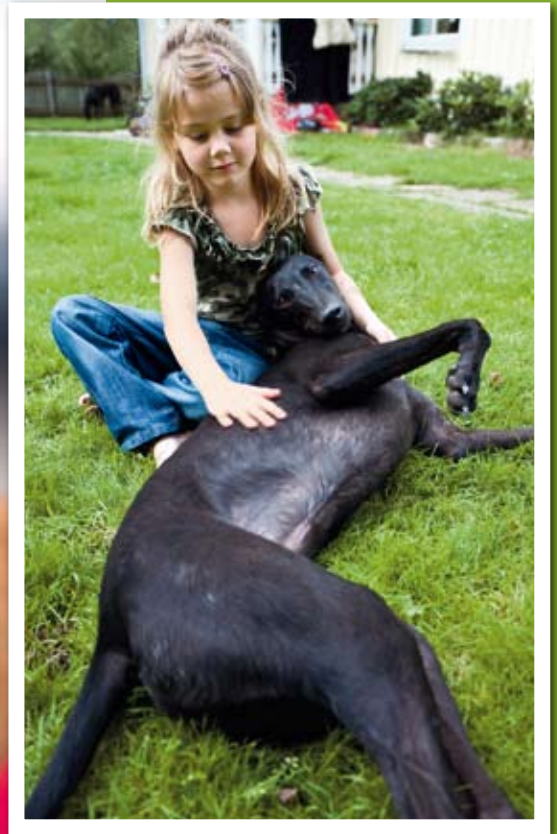
Malin erkänner att det krävdes lite tillvänjning, greyhound och whippet ser inte ut som hundar hon var van vid. Det var en liten tröskel att ta sig över eftersom de är avlade för att vara så snabba och smidiga som möjligt. Men i dag har hon själv börjat föda upp hundarna. Just nu har hon sex stycken.

– Inomhus tar de ingen plats, de ligger stilla och är världens lataste hundar. En filt

FÅR KORGEN. Hundkorgen hindrar hundarna från att bita i utrustningen om de blir för ivriga.

VILOPULS. Tillbaka hemma på gården leker Embla och myser med sin kompis, Tyr.

soffpotatis

på golvet bryr de sig inte om. De lägger sig i soffan och är väldigt fina sällskapshundar. Men skaffar man sig en greyhound som sällskap så ska man veta att man har en sprinter som kan dra i väg i 70 kilometer i timmen. De sticker inte mer än andra hundar, men kan skada sig rejält om de ramlar eller springer på olämpliga platser.

INFÖR VARJE LOPP presenteras hundarna när de kommer in på banan och visas upp för publiken. Vikt, ägare, tidigare springtider, färg och födelsedag läses upp på vägen mot startboxen. För den som vill fördjupa sig finns det ännu mer statistik om tidigare startboxar, placering i kurvor, olika klass på olika distanser. Allt för att man ska få hjälp med att satsa på rätt hund. Strax innan har en veterinär känt och klämt på muskulatur och senor, de har vägt och kollat hundens identitet. Jackor med startnummer och munkorg

– både skydd för hunden och för att de inte ska bita i utrustningen om de blir för ivriga – justeras så allt sitter som det ska.

När hundarna kommit in i sina startboxar drar haren i gång och får upp farten, luckan åker upp och otroliga krafter sätts i rörelse. Ett sprinterlopp på 320 meter tar nittionio sekunder. Hundarna tar i för kung och fosterland. Vid sidan av står husse och matte och hejar på. Efter loppet får vinnaren återvända mot prispallen till tonerna av Nick Borgens *We are all the winners* medan de andra går ut bakvägen.

DET MESTA UNDER EM-TÄVLINGEN i Borås görs ideellt av lokala klubbmedlemmar, men när Svenska Spel blev involverat år 2000 investerades betydligt större summor i både personal, prispengar och anläggningar. Från

TRE MUSKETÖRER. Under sprinterfinalen på EM kom bröderna Kourtaki och Yalumba, från kenneln Stella dogs, både etta och tvåa. Trea kom Ann-Christin Sinkkonens Hunting O'Hara.

olika håll kom då farhågor om att hundarna skulle gå samma öde till mötes som många har gjort utomlands där sporten är betydligt större och omsätter mycket högre belopp. Det fanns skräckhistorier om hundar som avlivades om de inte var lönsamma eller så snart de var för gamla för att springa. Malin tror att det ligger väldigt långt ifrån svensk syn på djurhållning.

– Jag kan få frågor om ifall vi tvingar hunden att springa, men hur skulle det gå till? Vi sätter hunden i sin box och sedan springer ▶

FIN HUND! Cecilia från kenneln Stella dogs klappar om Yalumba, som kom tvåa i sitt lopp.

”En del frågar om vi tvingar hunden att springa, men hur skulle det gå till?”

► den och vad ska jag göra? Det finns en centralorganisation där alla hundar är registrerade och man är ansvarig för sin hund tills den fyller tio år, även om den omplaceras. Vi tävlar kanske tjugo dagar om året, resten av tiden är hunden hemma och då vill man ju ha en trevlig hund. De får inte börja springa förrän de är femton månader. Då har man haft hunden i över ett år, den har blivit rumsren, varit en liten valp som sovit i min säng och är barnens favoritkompis. Om det visar sig att den inte springer så bra är den ju fortfarande min kompis. ■

STARTKLART. Hundarna river upp så mycket grus i boxen att de måste blåsas rena efter varje start.

BETTING. En del försöker med hjälp av statistik räkna ut vilken hund de ska satsa på.

BARA VANLIGT VATTEN. Det skvätter om hundarna när de springer. Efter loppet är det dags att duscha av leran från tassarna.

SNABB SOM FÅ

■ Greyhound är en stor vinthund och världens snabbaste ras. Den kan springa 70 kilometer i timmen och är den vanligaste rasen i hundkapplöpning. Greyhound är vänlig och lugn och fungerar utmärkt som sällskapshund. Den jagar främst med sin syn och reagerar fort på ett flyende djur i lösgående terräng, men så fort djuret försvinner stannar hunden. Trots att den är stor så kräver den inte mycket plats inomhus då den helst ligger i ”sin” soffa. Om den någon gång i veckan får släppa loss sin energi på ett fält, gärna med en annan greyhoundkompis, kräver den inte mycket motion i övrigt.

Hundkapplöpning är störst i England, USA och på Irland och i Australien. Tre distanser är vanligast, 320 meter, 492 meter och 780 meter.

KÄLLA: Wikipedia och Svenska Greyhoundklubben.

RUM FÖR VINNARE. En löpande (!) soffpotatis tillsammans med Embla och Madelene framför familjens alla vinstpokaler och vimplar.

I FULL KARRIÄR. Tor njuter av att sträcka ut. Hemma hos familjen Karlsson-Andersson finns gott om hagar för hundarna att springa i.

”Våra hundar är elitidrottsmän”

Tänk dig det roligaste du vet. Och tänk dig att du träffar en partner som tycker likadant. Så var det för Madelene Karlsson och Patrik Andersson. Deras liv kretsar kring greyhoundracing.

TEXT HANS P A KARLSSON
FOTO PATRIK BERGENSTAV

RAST & RO. Embla och Alva rastar sin vinnarhund, Super Babe.

För tillfället har Madelene och Patrik nio greyhound och Bettan, en omplacerad Sussex bulldogg. Tre av tikarna bor i huset nu eftersom de löper (!) och resten bor i hundgården eftersom de blir så uppspelta. Huset är stort och gården har gott om utrymme för alla att springa på. Madelene är uppvuxen med jakthundar omkring sig och när hon som vuxen ville skaffa egna så fick hon tips av sin mamma om en kull greyhound.

– Det blev som en drog. Man köper en, sedan två och tre för att de är så enkla att vara med. Kan man ta hand om två så kan man ha fem. De är underbara i hemmiljön, man märker knappt av dem, säger hon.

MADELENE RÖRDE SIG MYCKET i Sjuhäradsbygdens hundkapplöpningssällskap när en kompis försökte para ihop henne med en kille från Skånska hundkapplöpningklubben. Patrik hade hjälpt till som funktionär på banan i Landskrona i många år innan han skaffade sin första greyhound år 2000. Han och Madelene hade träffats, men eftersom Madelene helst håller sig för sig själv före loppen dröjde det innan de hittade varandra på riktigt. Hon har alltid varit nervös inför tävlingarna och menar att den dag hon inte är nervös längre så ska hon

nog lägga av. Patrik verkar däremot ganska cool. Men han är nog också nervös, även om han inte visar det.

– Vi vill ju alla vinna, men det viktigaste är att komma hem med en hel hund. De är elitidrottsmän, de lever för att springa och tar i till sitt yttersta. Det är lite onormalt för dem att springa i kurvor, alla vill in till haren och det kan bli trångt. Det händer sällan något, men det kan inträffa en olycka och det vet vi om. Hemligheten med att få en bra hund är att de får vara hela.

PATRIK OCH MADELENE TURAS OM att ta hand om såväl barn som hundar. Patrik jobbar på dagarna medan Madelene har mer kvällsjobb. Om någon tar hand om barnen tar den andra hand om hundarna, om någon går ut med de yngre hundarna tar den andra pensionärerna. Men det kan vara en utmaning att gå med fyra, fem hundar i koppel om de får syn på en ekorre eller hare som sticker i väg. Hemma på gården rör sig alla fritt tillsammans. Barnen älskar sina hundar och hundarna älskar dem, de har alltid varit med varandra och varken Patrik eller Madelene är oroliga för det.

– Jag har aldrig haft minsta tvivel. Hundarna kommer fram och pussar och leker, säger Patrik.

Hela året är det träning som gäller för att hundarna ska må bra. De promenerar, springer och cyklar. En eller två gånger i veckan kör de en egentillverkad släphare på åkern, men eftersom urladdningen är så kraftig måste hunden vila någon dag emellan, gärna med massage. Innan de flyttade in i sitt nya hus och fick tillgång till åkern tog Patrik fyra hundar i bilen, körde drygt fyra mil till en äng och tränade dem. Sedan hem och hämta de andra, köra tillbaka till ängen och träna dem. Ett sådant engagemang kan man bara visa om man älskar det man gör och dem man gör det med. ■

FAMILJEFOTO. Familjen Andersson-Karlsson med hundarna Kore och Tor samlade framför sitt nya hus nära Borås Greyhound Park.